

KELTAINEN PELTO • YELLOW FIELD • GELBES FELD OIL 1991

LAGUNA BEACH OIL 1991

ANNA KAARINA
NENONEN

VIOLETIT VUORET • PURPLE MOUNTAINS • LILA BERGE OIL 1990

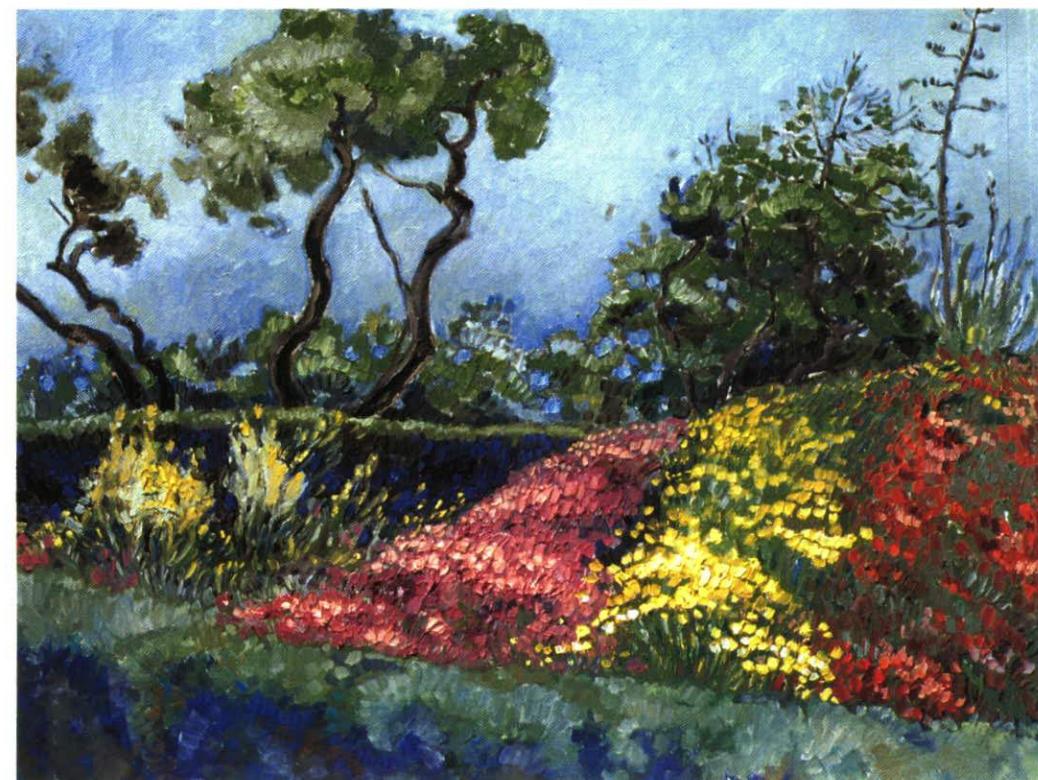
Geboren in Kuopio, Finnland am 19. Oktober 1961.

1980-90 Studium an der Königlichen Dänischen Kunsthochschule (Abschluss 1988) und an der Åbo Akademi, Turku, Finnland (Abschluss 1990). Zeichenunterricht bei dem Finnischen avantgarde Künstler Jan-Erik Andersson.

1985-90 Studienstipendien des Finnischen Bildungsministerium sowie der Finnischen Kulturstiftung

Ausstellungen:

1990 Werdenberg, Schweiz
1990 Galerie Zech, Vaduz, Liechtenstein
1991 Galerie Art Studio, Vaduz, Liechtenstein
1991 Handelskammer, Kuopio, Finnland
1991 Galerie ARTSI, Siilinjärvi, Finnland

TYYNENMEREN RANNAILA • BY THE PACIFIC • AM PAZIFIK OIL 1991

ANNA KAARINA NENONEN

Syntynyt Kuopiossa 19. lokakuuta 1961.

1980-90 Opinnöt Tanskan Kuninkaallisessa Taideakatemiassa, Kööpenhaminassa (perustutkinto 1988) ja Åbo Akademissa, Turussa (Fil. maist. 1990). Iltaisin piirrustustunteja taiteilija Jan-Erik Anderssonin johdolla.

1985-90 Stipendit Tanskassa opiskelua varten Suomen Opetusministeriöltä ja Suomen Kulttuurirahastolta.

Näyttelyt:

1990 Werdenberg, Sveitsi
1990 Galerie Zech, Vaduz, Liechtenstein
1991 Galerie Art Studio, Vaduz, Liechtenstein
1991 Kuopion Kauppakamari
1991 Galleria ARTSI, Siilinjärvi

ANNA KAARINA
NENONEN

Born Kuopio, Finland 19 October 1961.

1980-90 Studies at the Royal Danish Academy of Arts, Copenhagen (graduated 1988) and at Åbo Akademi, Turku, Finland (graduated 1990). Drawing classes with the Finnish avant-garde artist Jan-Erik Andersson.

1985-90 Study grants from the Finnish Ministry of Education and the Finnish Cultural Foundation.

Exhibitions:

1990 Werdenberg, Switzerland
1990 Galerie Zech, Vaduz, Liechtenstein
1991 Galerie Art Studio, Vaduz, Liechtenstein
1991 Chamber of Commerce, Kuopio, Finland
1991 Gallery ARTSI, Siilinjärvi, Finland

MAAILMA JONKA LÖYSIN

En osaa kirjoittaa omista maalausistani – ne ovat! Valmiina pensselin jäliltä, vielä märkinä, ne aloittavat oman elämänsä. Kuinka ne syntyivät? Tekisi mielessi sanoa, että ne vain tapahtuivat. Mutta niin asia ei ole. Maalaaminen on jatkuvaa kehitymistä, matka, elämä. Se on tiedon ja mielikuvien keräämistä ja niiden muokkaamista kuviksi, joskus uudelleen järjestäen samat ajatuksit, yrittäen koota, hajottaa, jälleen yhdistää, abstrahoida, esittää. Tästä vaikutteiden ja järjen myllerryksestä maalaukset kehittyvät. Joskus ne syntyvät suurella tuskalla, joskus kuvallisen palapelin palaset ikään kuin loksahvat paikoilleen ja maalaus saa siivet heti ensimmäisestä pensselinvedosta lähtien.

Mitä tekniikkaan tulee, olen kai vanhanaikainen. Pidän haasteesta, jonka asetetaa kaksiulotteinen, nelikulmainen tila. Kaikki minkä tarvitsee tulla sanotuksi voidaan sanoa tämän tilan sisällä värin ja viivan avulla. Maalauseni ovat maalausia perinteisessä mielessä. Ne ovat palasia maailmaa sellaisena kuin sen löysin, visuaalisia tulkintoja todellisuudesta ympäriilläni. Ne saattavat hyvinkin olla hieman romantisia – romantisia siksi, että vaikka ne ovat sidoksissa todellisuuteen, ne heijastavat tunteita, mielentiloja ja tunnelmia. Harvoin maalaan ihmisiä, ja jos maalaan, niin on siihen aina erityinen syy. On liian helppoa lukea tunteita ihmishahmosta. Pidän enemmän maisemien aavistuksellisesta kuvamaailmasta, jossa tunteet syntyvät paikan, tilan, sommitelman ja ennen kaikkea värien organin herättämistä mieliyhtymistä ja jossa viillettyn maa ja kuolevat puut puhuvat symbolista kielää.

Anna Kaarina Nenonen
Schaan, Liechtenstein

ALASTON • NUDE • AKT OIL 1990

MALEN - AUGENBLICKE DER TIEFE

Empfindungen – Ahnungen – unwiderstehlicher Drang zum Malen – orientieren – gleiten – zögern – verharren – sich verlieren – schliesslich den Halt, aufatmend am Pinsel, am Blatt finden, den ersten Strich sich wagen lassen.

Irgendwann einmal passiert's. Alles bewegt sich, formt sich, ständiger Belegschaftsdienst aller Emotionen – Blut, Geist, das Innerste – alles an einem Ort. Sich selbst so nah sein können, über allem schweben.

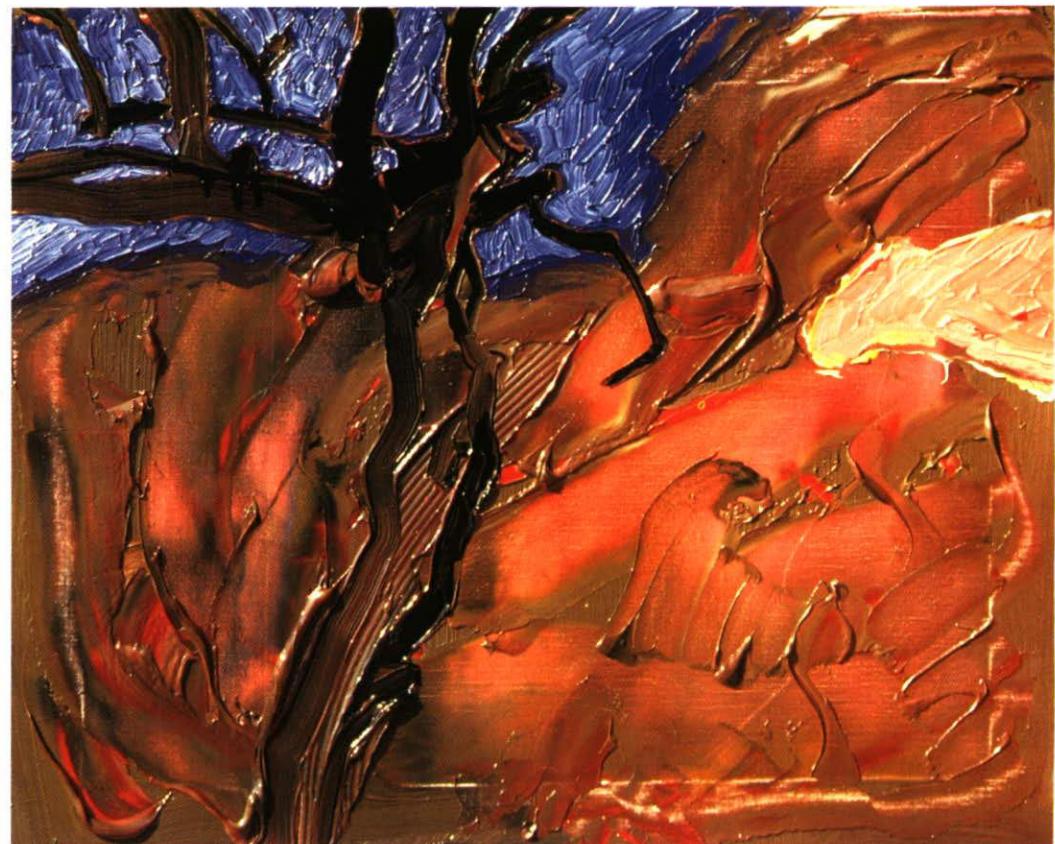
Erfüllung in dieser Einsamkeit, unbefangen sein dürfen. Innehalten – etwas weggehen – aus der Distanz betrachten. Auseinandersetzung mit der vorliegenden Arbeit. Manchmal die eigene Unzufriedenheit über sich ergehen lassen. Niedergeschlagenheit – Selbstzweifel – Vertrauen zu sich selbst beginnt zu bröckeln. Sehnsucht nach mehr Leichtsinn, nach Unbefangenheit – sich zureden. Mut einflössen, einsam sein und endlich wieder versinken.

Es geht weiter, immer weiter, bis das fertige Werk vor einem liegt. Still und ermattet zurückkehren in die Wirklichkeit. Zufriedenheit macht sich breit – Stolz darüber, diesen immer wiederkehrenden Kampf mit sich selbst durchgehalten zu haben. Untrennbarkeitsgefühle zu dieser neuen Schöpfung kommen auf. Man steht zu ihr – egal welche Trends im Rennen liegen. Kein Zeitdruck, kein Erfolgszwang und kein Verstellen. Nur der eigene Weg gilt, was immer für Meinungen und Kritiken ihn kreuzen. Malen, was einem selbst gefällt, und nicht, was gefällt. Tun, was man von sich aus muss, und nicht, was man sollte...

Zum "Rausch" stehen können und sich auch viel später damit identifizieren wollen. Zeiterscheinungen an sich vorbeiziehen lassen können. Der eigenen Stille folgen.

Da ist soviel Ungemaltes und die ständige Unrast darob. Immer Sehnsucht nach dieser inneren Insel. Dieser Besessenheit – dieser plötzlichen Lust – der Hingabe aller Sinne, und bald schon beginnt das Spiel von vorne: **malen!**

Emmi Wohlwend,
Vaduz, Liechtenstein

KUUTAMO • MOONLIGHT • MONDSCHEIN OIL 1991

PAINTING NATURE

Landscapes in a great storm of colour are a welcome change to the abstract canvases of sombre shade of much late twentieth-century painting. The young artist of these colourscapes seems to have taken a long look at the towering impressionist tradition and at contemporary abstract and expressionist movements, and has set off in an altogether individual direction, with elements from both representational and abstract art. There is a newness to the subject-matter and to the handling of these landscapes.

The subject-matter is less nature's furniture sketched on canvas, and is more a portrayal of nature doing things. The artist renders nature's activity. It suffices to look at a painting of a sun-drenched garden to see it swarming with growth: tall-stalked flowers competing with shrub to envelop the trunks of fanciful golden-capped umbrella pines. Such is a summer garden unblighted by drought. These landscapes are paintings of nature in the progressive mode: sun shining, wind blowing, trees bending, flowers blooming, leaves rustling.

Splashes of raw colour selectively spaced give pictorial shape to nature in action. Take the painting of the wind-stirred hillside where the middle to foreground is diagonally mapped out by a startling red earth slicing off knolls made up of greens and ochres. A lone tree stands off-centre on the sloping crest, and scrub and branches alike whirl with the windswept sky. The unmitigated tone of the solid soil strengthens the effect of wind blowing across the canvas.

Geographical diversity, however, is grasped by shading similar tones. Granite-faced mountains hovering over dense mauve and turquoise ribboned forests evoke northern climes, while a sunlit flowery plain stretching before distant peaks in violet tones suggests maritime heat.

Determined brushwork conjures up enchanted scenery, reminiscent of a Kurosawa kingdom, and the painterly array of climates and elements incites wonder about the how and the why of nature. In Lewis Carroll fashion, the frame, housing promises of wonderland, beckons to be crossed. These landscapes are not after nature but are about it.

Martha Swiderski
Fribourg, Switzerland

HAIJENNUT MAA • WHEN THE EARTH MOVED • ALS DIE ERDE ZERBARST OIL 1991